Not. Postanowieniem SR w/m z dn. 11.01.2019r. sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 21 maja 2018 roku w ten sposób, że w części wstępnej wyroku w miejsce słów: „z domu G.” wpisano słowa: „z domu G.”. C., dnia 5 marca 2019r. /-/ K.. sekr. I. C.

Sygn. akt II K 275/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: sek. sąd. Paulina Feder

Prokurator: Grażyna Dzióbkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 4.08.16r., 12.10.16r., 7.12.16r., 23.02.17r., 29.03.17r., 16.05.17r., 12.07.17r., 19.09.17r., 12.02.18r., 28.03.18r. i 16.05.18r. sprawy przeciwko

1. M. P. (P.)

s. J. i M., z domu G.,

ur. (...) w S.

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 22 lutego 2016 roku w m. Z. gm. C., działając wspólnie i w porozumieniu z M. O., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia części samochodowych w tym 2 sztuk skrzyń biegów i osiem sztuk wahaczy o łącznej wartości 1500 złotych czym działał na szkodę R. L.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

II. w bliżej nieokreślonym czasie początkowym jednakże nie później niż w dn. 7 lutego 2016 roku w m. K. gm. C. dokonał włamania do trzech budynków mieszkalnych w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci mebli, elementów od sprzętu AGD, instalacji elektrycznych oraz sanitarno – grzewczych, elementów metali kolorowych różnego rodzaju o łącznej wartości 3000 złotych czym działał na szkodę R. L.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

III. w dniu 7 marca 2016 roku w m. K. gm. C., działając wspólnie i w porozumieniu z M. O. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia z budynku gospodarczego silnika elektrycznego od pompy wody o mocy 4 kW o wartości 700 złotych czym działali na szkodę R. L.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

2. M. O. (O.)

s. R. i E., z d. K.,

ur. (...) w C.

oskarżonemu o to, że:

IV. w dniu 22 lutego 2016 roku w m. Z. gm. C., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia części samochodowych w tym 2 sztuk skrzyń biegów i osiem sztuk wahaczy o łącznej wartości 1500 złotych czym działał na szkodę R. L.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

V. w dniu 7 marca 2016 roku w m. K. gm. C., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia z budynku gospodarczego silnika elektrycznego od pompy wody o mocy 4 kW o wartości 700 złotych czym działali na szkodę R. L.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

orzeka:

1. oskarżonego ***M. P.*** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art.278§1 kk z tym ustaleniem, że wartość szkody wyniosła co najmniej 1.130 zł i za to, na podstawie art. 278§1 kk, skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. oskarżonego ***M. P.*** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że wartość szkody wyniosła 2.170 zł i za to na podstawie art.279§1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 85 §1 kk i art.86§1 kk w miejsce orzeczonych powyżej kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu ***M. P.*** karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

4. na podstawie art.46§1 kk zobowiązuje oskarżonego ***M. P.*** do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego R. L. kwoty 2.170 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt złotych),

5. oskarżonego ***M. O.*** uznaje za winnego popełnienia opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art.278§1 kk z tym ustaleniem, że wartość szkody wyniosła co najmniej 1.130 zł i za to na podstawie art. 278§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. odnośnie czynu zarzucanego oskarżonym ***M. P. i M. O.*** w pkt. III i V części wstępnej wyroku, ustala, że wartość silnika od pompy wody wynosiła 385 zł, co stanowi wykroczenie z art.119 §1 kw, na podstawie art. 5§1 pkt. 4 kpow postępowanie w tym zakresie umarza,

7. kosztami postępowania w części umarzającej obciąża Skarb Państwa,

8. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 275/16

Uzasadnienie (w części dot. M. O.)

Oskarżony M. O. w dniu 22 lutego 2016 roku, spotkał się z oskarżonym M. P.. Ustalili wspólnie, że pójdą na posesję należącą do R. L., żeby zabrać znajdujące się tam skrzynie od pojazdów oraz wahacze.

Następnie oskarżeni udali się do miejscowości Z., gmina C.. Tam wspólnie, z posesji R. L., zabrali części samochodowe w postaci 2 sztuk skrzyń biegów od samochodu N. (...) i B. (...) oraz 8 sztuk wahaczy o łącznej wartości co najmniej 1.130 zł (opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego mgr Ł. K. k.261-280).

Przedmioty te należały do R. L.. Oskarżony M. O. i M. P. wynieśli wymienione części do lasu, gdzie je ukryli. Zamierzali je sprzedać. W tym celu, oskarżony M. P. udał się do K. L., który miał pomóc przewieźć zabrane przedmioty (wyjaśnienia M. P. k.43,131-132).

K. L. i M. P. zabrali do bagażnika samochodu zabrane wcześniej skrzynie biegów. Kiedy pojazd ten znajdował się na posesji K. L., jego ojciec- R. L. zobaczył i rozpoznał skrzynie jako swoje. W związku z powyższym zawiadomił on Policję. Skrzynie biegów od samochodu N. (...) i B. (...) oraz 8 sztuk wahaczy zostały przez pokrzywdzonego odzyskane (zeznania R. L. k.3,37v-38,88v-89v, K. L. k.95v-96).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dowody, a także protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.10), świadectwo wzorcowania (k.11), protokół oględzin wraz ze zdjęciami (k.12-28,20-23), płyta ze zdjęciami (k.39), karta karna (k.44-47,168-171), odpis wyroku (k.56-57).

Oskarżony M. O. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.36,87-88 oraz k.43,32 i 37 akt II K 309/16). Wyjaśnił przy tym, że w poniedziałek wieczorem przyszedł do niego kolega M. P., który chciał pożyczyć siekierę. Zaproponował oskarżonemu, żeby z nim poszedł. Wedle wyjaśnień oskarżonego, udali się na posesję, należącą do R. L.. Oskarżony P. odsunął trzy deski i zabrał 1 skrzynię i 4 przeguby. M. O. wskazał, że szedł raz z M. P., a następnie po raz kolejny poszli po jeszcze jedną skrzynię i 4 przeguby. Podał, że wiedział, że jest to kradzież, ale nic nie mówił. Oskarżony P. powiedział mu, że jeśli sprzeda, to coś mu zapłaci. W kolejnych wyjaśnieniach podał, że następnego dnia poszli do K. L. i ustalili, że on zapłaci im 100 zł. Oskarżony wyjaśnił, że M. P. z K. L. pojechali po rzeczy, a po przyjeździe R. L. rozpoznał swoje rzeczy. W swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie, M. O. wyjaśnił, że M. P. wyniósł skrzynie pod bagienko i dwie następne przygotował na kolejny dzień. Wyjaśnił też, że to oskarżony P. sam wynosił skrzynie oraz wahacze, a jemu kazał tylko stać. Odnosząc się do swoich wcześniejszych wyjaśnień oskarżony wskazał, że podczas pierwszych wyjaśnień był nietrzeźwy.

Sąd Rejonowy zasadniczo nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego M. O. nie są jasne, logiczne i spójne. W swoich pierwszych wyjaśnieniach oskarżony nie kwestionował swojego udziału w kradzieży skrzyni biegów oraz wahaczy. Z jego wyjaśnień wynika, że wspólnie wynosili te przedmioty z posesji pokrzywdzonego. Oczywiście nieprawdziwe jest wyjaśnienie oskarżonego, że podczas składania tych wyjaśnień znajdował się w stanie nietrzeźwości, ponieważ w takich okolicznościach w ogóle nie doszłoby do wykonania tej czynności. Świadczą o tym przede wszystkim zeznania policjanta A. K. (k.116-116v), którego wypowiedzi są jasne i szczere. W kolejnych wyjaśnieniach, oskarżony już umniejszał swoją winę wskazując ostatecznie, że wykonał jedynie polecenie oskarżonego M. P., które polegało na staniu w miejscu. Zważywszy na ciężar skrzyń biegów, nielogicznym były udział oskarżonego w całym zdarzeniu polegając na jego biernej roli. Nadto zupełnie nielogiczne jest wyjaśnienie oskarżonego, że M. P. poprosił go, żeby się z nim przeszedł tylko się przejść. Okoliczności kradzieży oraz ich przedmiot pozostają w oczywistej sprzeczności z przedstawioną rolą M. O.. Nadto stanowisko oskarżonego w tym zakresie jest sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Przede wszystkim wypowiedziom oskarżonego przeczą wyjaśnienia oskarżonego M. P. (k.43,131-132). Oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał jasno, że skrzynie biegów i zawieszenia zabrali razem z M. O. z posesji R. L.. Każdy z nich niósł skrzynię oraz 4 wahacze. Następnie ukryli je we wskazanym miejscu. W kolejnych wyjaśnieniach oskarżony wskazał, że oskarżony M. O. zaproponował, żeby poszli i zabrali skrzynie i wahacze. Wynosili te przedmioty do lasu, żeby schować. Następnie oskarżony pojechał rowerem, żeby sprzedaż skradzione przedmioty. Wedle wypowiedzi oskarżonego M. P., miał mu w tym pomóc syn pokrzywdzonego- K. L..

Sąd Rejonowy dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego. Jego wypowiedzi są jasne, szczere i konsekwentne. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania zgodności z prawdą powyższych oświadczeń. Zdaniem Sądu Rejonowego, oskarżony M. P. nie miałby żadnego logicznie uzasadnionego powodu, żeby składać fałszywe wyjaśnienia na niekorzyść oskarżonego M. O..

R. L. (k.3,37v-38,88v-89v) w swoich zeznaniach wskazał, że z jego posesji w Z. zostały skradzione części samochodowe w postaci skrzyni biegów do nissana wanwtte o wartości 700 zł, skrzyni biegów do B. (...) o wartości 500 zł, ośmiu wahaczy o wartości 300 zł. Potwierdził również, że w pojeździe swojego syna zobaczył należące do niego skrzynie biegów. Zdaniem pokrzywdzonego, nie ma takiej możliwości, żeby M. P., który jest mniejszy od M. O., sam wynosił skrzynie. Wyjaśnił przy tym, że skrzynia waży przeszło 100 kg. Zaś cztery wahacze mogły ważyć około 40 kg.

W ocenie Sądu Rejonowego, zeznania pokrzywdzonego odpowiadają prawdzie. Są one zgodne z wypowiedziami K. L., jak i A. S. (1). Nadto wycena ruchomości dokonana przez pokrzywdzonego w sposób nieznaczny różni się od wyceny biegłego, co świadczy o szczerości wypowiedzi R. L..

A. S. (2) (k.245-246) potwierdziła w swoich zeznaniach, że dowiedziała się od R. L., że co mu zginęło. Wyjaśniła przy tym, że nie wie jak wygląda wahacz ani skrzynia biegów od samochodu.

Sąd dał wiarę tym wypowiedziom, ponieważ są one jasne i szczere.

K. L. (k.95v-96) potwierdził w swoich zeznaniach, że pojechał z M. P. po skrzynię biegów. Potem okazało się na podwórku, że skrzynie biegów należą do jego ojca.

W ocenie Sądu Rejonowego, zeznania świadka są jasne i logiczne.

Z. S. (k.24v,95-95v) rozpoznał oskarżonego M. O. jako osobę, od której skupił złom w postaci drzwi od pieca, a także wycieraczki metalowej i elementu blach.

Zdaniem Sądu Rejonowego, powyższe zeznania są jasne i konsekwentne.

Do sprawy została sporządzona opinie przez biegłego rzeczoznawcę wyceny wartości mienia ruchomego inż. M. W. (k.135-157,173-173v). Przy czym opinia powyższa zasadniczo dotyczy drugiego z zarzutów stawianych oskarżonym, a co do którego nie złożono wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia. Dlatego Sąd Rejonowy pominął ją w niniejszym uzasadnieniu. W zakresie wartości przedmiotu kradzieży na dzień tego czynu tj. wahaczy oraz skrzyń biegów, uzyskano opinię biegłego z zakresu ruchu drogowego mgr Ł. K. (k.261-280). Biegły po analizie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdził, że wartość skrzyni biegów N. V. wynosi od 400 do 583 zł. Wartość skrzyni biegów B. (...) wynosi od 250 do 600 zł. Natomiast wartość jednego wahacza wynosi od 50 do 80 zł.

Biegły został również przesłuchany przez Sąd Rejonowy na rozprawie (k.306-306v). Biegły wyjaśnił dodatkowo, że wedle oględzin skrzynia biegów nie wykazywała usterek, ani zewnętrznych pęknięć, które mogłyby sugerować niesprawność. Wyjaśnił tez, że w 2016 roku ceny były porównywalne.

Sąd Rejonowy uwzględnił powyższą opinie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu opinia i wypowiedzi biegłego, są jasne, rzeczowe i logiczne. Biegły dokonał niezbędnej analizy materiału dowodowego, co pozwoliło na sporządzenie opinii do sprawy. W ocenie Sądu Rejonowego, wskazanie wartości skrzyni biegów oraz wahaczy jest rzetelne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Zważywszy na brak dokumentów zakupu tych części oraz ich zużycie, ustalenie ich wartości w przedziale ramowym jest rozwiązaniem rozsądnym i logicznym.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał też za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj.: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.10), świadectwo wzorcowania (k.11), protokół oględzin wraz ze zdjęciami (k.12-28,20-23), płyta ze zdjęciami (k.39), karta karna (k.44-47,168-171), odpis wyroku (k.56-57).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego M. O. nie budziła żadnych wątpliwości Sądu Rejonowego i polegała na tym, że w dniu 22 lutego 2016 roku, w miejscowości Z. gmina C., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia części samochodowych w tym 2 sztuk skrzyń biegów i 8 sztuk wahaczy o łącznej wartości co najmniej 1.130 zł, czym działał na szkodę R. L.. Swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art.278§1 kk.

Przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd kierował się tym, że ocena każdego dowodu, również z wyjaśnień oskarżonego, jako pozostawiona sądowi orzekającemu, musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero, kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie- można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art.5§1 kpk w związku z art.7 kpk, jako ze przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (wyrok S.A. w Lublinie z dnia 29.04.2009 r., II AKa 63/09).

Przy analizie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę, że art. 278§1 kk jest przestępstwem umyślnym, którego można się dopuścić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Oznacza to, ze sprawca dokonuje zaboru, aby włączyć cudzą rzecz do swojego majątku i postępować z nią jak właściciel. Kradzież energii zaś polega na bezprawnym dostępie do cudzego źródła energii i przywłaszczeniu tej energii. Przy czym kradzież energii jest przestępstwem bez względu na wartość wyrządzonej szkody.

Mając powyższe na względzie, Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona zarzucanego mu przestępstwa. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu, jednak stanowisko M. O. przeczy treści zebranego w sprawie materiału dowodowego. Oskarżony w swoich pierwszych wyjaśnieniach nie kwestionował swojego udziału w kradzieży skrzyni biegów oraz wahaczy. Wskazał wówczas, że wspólnie z M. P. wynosili te przedmioty z posesji pokrzywdzonego. Dopiero później stanowisko oskarżonego uległo zmianie. Jego wyjaśnienia, że podczas składania wyjaśnień znajdował się w stanie po spożyciu alkoholu, w świetle zeznań przesłuchującego go policjanta A. K., nie zasługują na przymiot wiarygodności. Dodatkowo wskazać należy, że o udziale i roli oskarżonego M. O. w popełnieniu zarzucanego mu czynu, przesądzają wyjaśnienia oskarżonego M. P.. Oskarżony ten w swoich obszernych wyjaśnieniach, złożonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie przedstawił szczegóły zachowania M. O.. W ocenie Sądu Rejonowego, wyjaśnienia oskarżonego M. P. mogły stanowić dla Sądu podstawę dla dokonania ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Sąd Rejonowy uznał bowiem, że wyjaśnienia oskarżonego P. są szczere i konsekwentne. Oskarżony M. P. składając swoje wyjaśnienia w żadnej mierze nie umniejszał swojej odpowiedzialności za zrzucony mu czyn. Wiedział zapewne, że będzie musiał ponieść za to karę. Przy czym Sąd nie dopatrzył się powodu, dla którego ten oskarżony miałby fałszywie obciążać M. O.. Wobec powyższego, Sąd Rejonowy uznał, że są one szczere i zasługują na przymiot wiarygodności.

W oparciu o opinię biegłego z zakresu ruchu drogowego mgr Ł. K., Sąd Rejonowy ustali wartość przedmiotów kradzieży. Sąd przyjął, że skrzynia biegów N. (...) miała wartość co najmniej 400 zł, skrzynia biegów B. (...) co najmniej 250 zł, zaś każdy wahacz miał wartość co najmniej 60 zł. Zatem łączna wartość skradzionych przedmiotów wynosiła co najmniej 1.130 zł. Sąd Rejonowy przyjął dolną wartość wskazanych przez biegłego kwot, ponieważ części samochodowe należące do R. L. były używane. Nadto zostały one przez pokrzywdzonego w całości odzyskane. Zatem wartość tych przedmiotów miała znaczenie przede wszystkim dla ustalenia, czy czyn zarzucony oskarżonym nie stanowi wykroczenia. Nadto przyjęta przez Sąd Rejonowy wartość łączna przedmiotów odpowiada przybliżonej wartości szkody wskazanej przez pokrzywdzonego, którego zeznaniom Sąd Rejonowy dał wiarę.

W związku z powyższymi ustaleniami, Sąd Rejonowy na podstawie art. 278§1 kk skazał M. O. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony jest osobą dojrzałą. Obecnie ma 42 lata. Zna obowiązujące normy społeczne oraz konsekwencje wynikające z ich naruszania. Jest kawalerem. Nie ma zawodu. Jest bezrobotny, utrzymuje się jedynie z prac dorywczych. Zarabia 550 zł miesięcznie. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie jest właścicielem majątku większej wartości.

W przeszłości oskarżony był karany jeden raz sądownie, za popełnienie ciągu przestępstw przeciwko mieniu w 2015 roku. Nadto wcześniej, w latach 2010/2015, czterokrotnie był karany za inne przestępstwa min. za czyn z art.244 kk. Sądy skazywały go na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd potraktował powyższe jako okoliczność obciążającą.

Sąd Rejonowy uznał, że nie istnieje pozytywna prognoza kryminalistyczna, która uzasadnia zastosowanie wobec M. O. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Przy czym należy podkreślić, że podstawową przesłaną zawieszenia wykonania kary są wynikające z dotychczasowego postępowania oskarżonego, dające się uzasadnić w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przypuszczenia, co do przewidywanego sposobu życia, dotyczy to przede wszystkim przestrzegania przez niego porządku prawnego. W ocenie Sądu powyższe przesłanki w odniesieniu do osoby oskarżonego nie zachodzą. Nie ma zatem żadnych gwarancji, że oskarżony w warunkach wolnościowych nie powróciłby na drogę przestępstwa.

Sąd nie dopatrzył się okoliczności łagodzących.

W ocenie Sądu tylko wymierzona kara bezwzględnego pozbawienia wolności wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegnie powrotowi do popełniania przestępstw, zaspokoi również społeczne poczucie sprawiedliwości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Oskarżony w chwili obecnej nie ma stałej pracy. Nie posiada żadnego majątku. Stąd też Sąd doszedł do przekonania, ze uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.